

PISMA

Uvođenje ove rubrike pokrenuli ste sami, Vi čitatelji, odgovarajući na pismo predsjednika Društva fizioterapeuta i radnih terapeuta Hrvatske, kojim se pokušalo saznati o sudbini osoblja i ustanova za rehabilitaciju diljem Hrvatske, tijekom domovinskog rata.

Nadamo se da ćete i dalje surađivati vašim primjedbama i sugestijama i tako doprinjeti zanimljivosti i aktualnosti ove rubrike, odnosno poboljšanju sadržaja vašeg časopisa

Uredništvo

Štovana kolegice,

Primivši Vaše pismo imam moralnu i ljudsku potrebu da Vam odmah odgovorim. Obzirom na ratne poteškoće nismo bili u mogućnosti da kontaktiramo.

Naša ustanova - odjel, dobila je nekoliko (6) direktnih granata, stoga smo bili jednim djelom dislocirani van matičnog odjela. Obzirom na evakuaciju ranjenika iz Opće bolnice u Bizovačke toplice i Donji Miholjac radili smo tamo skupina po skupina prema dogovoru. Naš posao se svodio i od njege ranjenika gdje smo veoma često uskakali usljed nedostataka medicinskih sestara, pa sve do zbrinjavanja i konačno do same rehabilitacije u ranim postoperativnim fazama.

Dvojica kolega bili su aktivni učesnici HV, od kojih je jedan i ranjen (Petrinšak Željko). Mnogo naših kolega napustilo nas je (7 - Turkaj Albina, Ravlić Vesna, Marić Biserka, Branković Ljiljana, Lončar Đuka, Buljan Milka i Gotal Tomislav). Dvije kolegice su imale RO u mirovanju zbog maloljetne djece - djeca do 3 godine starosti (Habik Eva i Glenčer Darija).

Rad fizioterapeuta odvijao se u toku rata na nekoliko odjela:

1. Matični odjel - gdje smo radili ambulantno, uglavnom fizikalne i individualne kineziterapijske procedure u kasnijoj fazi rehabilitacije (npr. nakon vađenja vanjskih fiksatora, amputacija kao i ostalih indikacija),
2. Kirurgija - gdje smo bili ratno raspoređeni sve do 05. 10. 1992. g. a

radili uz posao fizioterapeuta i njegu bolesnika.

3. Evakuiranim odjelima - Donji Miholjac i Bizovačke toplice gdje smo uglavnom osposobljavali ranjenike (škola hoda, psihoterapija i sl.).

Broj ranjenih liječen na matičnom odjelu od 11 mj. 1991. do 3. 1. 1992. ambulantno bio je različit prema ratnoj situaciji i funkcioniranju gradskog prijevoza (20-40 bolesnika dnevno). U početku bili su to hrabriji koji su dolazili između općih i zračnih opasnosti. Nakon 3. 1. 1992. broj se znatno povećavao i iznosio je 70-100 bolesnika dnevno, od kojih su 70-90% HV. Ukupno od onog broja bolesnika oko 15-20% sačinjavale su izbjeglice i prognanici.

Kirurgija u Osijeku imala je veoma velik broj ranjenika, koji su učestalo evakuirani u mjesta udaljena od ratnih događaja.

U toku rata fizikalne usluge pružane su i u sklopu 106. brigade HV u zgradi pri Sanitetu. To su bile uglavnom usluge iz elektroterapije te individualne vježbe kao i aplikacije pomagala.

Naš odjel kao i Opća Bolnica su prilično razoreni. Neki odjeli jače su uništeni kao i aparatura pojedinih odjela.

v. d. gl. fizioterapeut

STREITENBERGER MARICA

Opća Bolnica Osijek

Odjel za fizikalnu medicinu i
rehabilitaciju

Štrosmajerova 141 54000 Osijek